

gen fra landbruget med 100.000 tons. På 15 år ændrer meget sig. Måle- og beregningsmetoder, dyrkningssorter, mark-, skov- og vådarealer er ændret betydeligt, og det kan vel næppe udelukkes, at en ny beregning af kravet til kvælstofreduktion i dag ville være forskelligt fra det oprindeligt aftalte mål på 100.000 tons.

Det er herudover Dansk Folkepartis opfattelse, at det oprindelige mål på 100.000 tons i henhold til midtvejsevalueringen er så godt som opfyldt, og at Folketinget derfor ikke skal foretage yderligere reguleringer på området. En påstået mangel på 7,4 pct. må set over en 15-års-periode anses for ubetydelig og må henregnes under den almindelige målemæssige unøjagtighed, der altid kan forekomme over så langt et tidsforløb.

Det kan heller ikke udelukkes, at såfremt Folketinget undlod at foretage yderligere indgreb over for landbruget med nærværende lovforslag og lod Vandmiljø II-aftalen løbe uændret til udløbet af 2003, så ville de sidste påståede mangler være opnået til den tid.

Det synspunkt støttes af De Danske Landboforeninger og Dansk Familielandbrug, der i deres høringssvar af 10. maj 2001 til Fødevareministeriet netop har anført, at erhvervet fortsat mener, at der er stor sandsynlighed for, at målene i VMP II kan opfyldes som følge af de initiativer, der er iværksat i gældende lovgivning.

Lovforslaget pålægger også den enkelte landmand ekstra byrder og administrativt bøvler i form af et mere detaljeret gødningsregnskab og dokumentationskrav ved dyrkning af brødhvede. Om netop brødhvede henvises til høringssvaret fra DAKOFO, der i skrivelse af 10. maj 2001, jf. L 236 – bilag 2, til Fødevareministeriet henleder opmærksomheden på problemerne i forbindelse med indgåelse af dyrkningskontrakter samt det forhold, at en fastholdelse af landmandens dokumentationskrav om salg af hvede brugt som brødhvede i Danmark i en tidligere sæson er direkte diskriminerende over for det store flertal af landmænd, som er uden kendskab til, om netop

deres avl af brødhvede anvendes i Danmark eller i udlandet.

Dansk Folkeparti finder det yderst kritisabelt, at lovforslaget hastes igennem og ikke får en ordentlig behandling. Begrebet lov kvalitet er dermed overset i forbindelse med behandlingen af lovforslaget.

Enhedslisten stemmer imod lovforslaget, eftersom Enhedslisten ikke mener, vandmiljøet sikres mod den overvældende næringsstofforurening gennem Vandmiljøplan II's detaljereguleringer. De sidste justeringer, som dette lovforslag indeholder, ændrer ikke på nogen grundlæggende måde på dette. Kun ved at fremme økologisk jordbrug vil landbrugets næringsstoffabringes i balance med naturens bæreevne.

Konkret har Enhedslisten foreslået, at der indføres en afgift på kvælstoftab (B 186). En afgift på kvælstoftab vil gøre det økonomisk attraktivt at reducere kvælstoftabet væsentligt og på den måde, som landmanden finder fornuftig. Desuden vil afgiften på kvælstoftab fremme økologisk jordbrug, som har en iboende evne til at have en god næringsstofhusholdning.

Enhedslisten vil specielt advare mod, at lovforslaget indfører en højere kvælstofnorm i Østdanmark end i Vestdanmark for den i dansk landbrug dominerende afgrøde vinterhvede. Det vil landmænd i Vestdanmark finde så åbentlyst urimeligt, at det vil fjerne den sidste rest af sympati, der måtte være for Vandmiljøplan II's detaljereguleringer. Dermed kan man befrygte, at mange landmænd for alvor vil anvende deres kreativitet på at finde måder, hvorpå de kan overholde lovens bogstav, men ikke dens ånd, til skade for vandmiljøet – og nye »brødhvedeab-surditeter« vil opstå.

Demokratisk Folkeparti var på tidspunktet for betænkningens afgivelse ikke repræsenteret med medlemmer i udvalget og havde dermed ikke adgang til at komme med indstillinger eller politiske udtalelser i betænkningen.

En oversigt over Folketingets sammensætning er optrykt i betænkningen.